

“Ο Άγιος Λουκάς διέθεσε όλα τα χαρίσματά του στη διακονία της Εκκλησίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επί τη μνήμη του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Αθανασίου Ασπρονερίου, του τέως Δήμου Μεταξάδων.

Ο Σεβασμιώτατος κατά τη Θεία Λειτουργία κήρυξε τον Θείο Λόγο και μεταξύ άλλων, σημείωσε:

«...Οι άγιοι Απόστολοι, εν οίς ο σήμερον τιμώμενος Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς, είναι «αυτόπται καί μάρτυρες τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως», «αἱ ἀστραπαί», «τά ὄρη τά νοητά», που σταλάζουν γλυκασμό, «οἱ ἀέναοι ποταμοί τοῦ Παραδείσου», «λειτουργοί τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων», «θεόγραφοι θείας Χάριτος πλάκες», «ἱερεῖα ἔμψυχα, σφάγια λογικά». Στην Α΄ προς Κορινθίους ἐπιστολή του ο Απόστολος Παῦλος περιγράφοντας την αποστολική ζωή

καταγράφει τα ένδοξα παράσημα των Αγίων Αποστόλων, που τους πρόσφερε ο κόσμος, και που είναι συγχρόνως η δόξα τους. Ένα από αυτά είναι το μαρτύριο και η εις Χριστόν μαρτυρία. Οι περισσότεροι των Αποστόλων μιμούμενοι το Χριστό, έζησαν μαρτυρικά και τέλειωσαν τη ζωή τους μαρτυρικά. Ήταν έτοιμοι να πεθάνουν για το Χριστό.

Άλλωστε η μνήμη του θανάτου για την οποία τόσα πολλά έπαθαν οι άγιοι Απόστολοι δεν είναι η αίσθηση ότι κάποτε θα πεθάνουμε αλλά ένα μυστήριο, μία κατάσταση που εμπνέεται από τη θεία Χάρη και συνδέεται με την ανάσταση και την αίσθηση της παρουσίας της θείας Χάριτος μέσα μας. Η ζωή ανατέλλει μέσα από τον τάφο, η δύναμη μέσα από την φαινομενική αδυναμία και η δόξα μέσα από την φαινομενική ατιμία. Η σοφία των Αποστόλων, η κεκρυμμένη από τους κατά κόσμον σοφούς, η δόξα και η δύναμη των αγίων η κεκρυμμένη από τους κατά κοσμόν δυνατούς, βρίσκεται στο ότι οι Απόστολοι ευλογούν την λοιδορία, δείχνουν ανοχή στο διωγμό, παρακαλούν στην βλασφημία.

Ο Θεός ενεργεί μέσα από ανθρώπους, που Του αφιερώθηκαν χωρίς περιορισμούς και δυσκολίες. Δεν είναι υπερβολή όταν λέγει ο Κύριος «χαίρετε δέ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευλογία από το να καταγραφεί το ὄνομά μας την μνήμη του Θεού. **Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή από το να γίνουμε σύναιμοι και σύσσωμοι με το Χριστό στον αγώνα της καθημερινότητας.** Δεν υπάρχει μεγαλύτερη καταξίωση από το να επιβραβεύσει ο Κύριος τις διαθέσεις της ψυχής μας και να μας κατατάξει μαζί με τους φίλους Του. Αν ο Χριστός είναι για μας το πιο σημαντικό πρόσωπο, τότε θα γίνουμε κι εμείς για Εκείνον σημαντικοί. Αν εξαρτήσουμε τη ζωή μας από την πρόνοια Του, τότε θα μας συνοδεύει πάντοτε με την αγάπη Του, διότι θα Του έχουμε δείξει ότι Τον ποθούμε.

Αυτός ο πόθος για το Χριστό, όμως, δεν μπορεί να είναι κάτι θεωρητικό και ιδεαλιστικό. Ο Χριστός δεν είναι θεωρία αλλά εμπειρία. Οι μαθητές και Απόστολοι έγιναν φίλοι Του, επειδή άφησαν τα πάντα και Τον ακολούθησαν σε ένα τρόπο ζωής σύμφωνο με το θέλημα Του. Αυτόν τον τρόπο ζωής επέλεξε ο σήμερα τιμώμενος Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς. Να εγκαταλήψει τα πάντα για να γίνει φίλος του Χριστού και μαθητής της Κυρίας Θεοτόκου και του πρωτο-κορυφαίου Αποστόλου Παύλου. **Διέθεσε όλα τα χαρίσματά του στην διακονία της Εκκλησίας.** Αν θέλουμε κι εμείς να καταγραφούμε μαζί με τους αποστόλους στην κατηγορία των φίλων του Κυρίου, χρειάζεται να θυσιάζουμε κάθε ημέρα της ζωής μας στην αγάπη Εκείνου. **Η ένταξη βεβαίως στον όμιλο των μαθητών του Χριστού δε γίνεται μόνο με την επιθυμία. Γίνεται με την έμπρακτη πνευματική ζωή.** Ο άνθρωπος που θέλει να είναι μαζί με το Χριστό

συμφιλιώνεται μαζί Του δια της ειλικρινούς εξομολογήσεως. Ενώνεται μαζί Του μετέχοντας του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας. **Αγιάζεται καθημερινά με την όσο το δυνατόν αδιάκοπη προσευχή.** Δυναμώνει και πλουτίζει εσωτερικά με την μελέτη της Αγίας Γραφής. Δοξάζεται και φωτίζεται με την προσφορά και την αγάπη. Η καταγραφή του ονόματος εκάστου εξ ημών στα ουράνια δελτάρια είναι το αποτέλεσμα των δικών μας επιλογών. Αν δείξουμε στο Χριστό έμπρακτα ότι Τον ποθούμε τότε Εκείνος θα γκρεμίσει κάθε εμπόδιο για να μας υιοθετήσει».

Την Θεία Λειτουργία παρηκολούθησαν ο Διοικητής της XVI Μερραρχίας, Στρατηγός Ιωάννης Βασιλάκης, και ο Επιτελάρχης της Μερραρχίας, Συνταγματάρχης Νικόλαος Γιοβανούδης, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Ασπρονερίου και ικανό εκκλησίασμα.

